

МОЛОДІЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 89 (440).

П'ятниця, 28 липня 1961 р.

Ціна 2 коп.

Монумент «Героям цілини» в Москві

МОСКВА, 26. (ТАРС). У Москві на території Виставки досягнень народного господарства СРСР буде споруджено монумент «Героям цілини». Його закладання відбудеться в цьому році.

В композиції монумента, на найкращий проєкт якого недавно оголошено всесоюзний відкритий конкурс, повинні бути відображені згуртованість і нерушима дружба народів нашої країни, видатний трудовий подвиг радянських людей, які освоїли за короткий строк величезні простори цілини.

26 липня на засіданні архітектурно-будівельної ради Москви було уточнено місце на ВДНГ для спорудження монумента. Його вирішено встановити на площі, розташованій між головним входом і головним павільйоном виставки, праворуч від Алеї фонтанів. Тут він чітко виділятиметься на фоні зелені і добре оглядатиметься з боку головного входу на виставку. Своєю чільною стороною монумент буде звернений в бік Колгоспного парку.

ГОЛОС ЮНОСТІ КЛИЧЕ ДО ПРОГРЕСУ І ЄДНАННЯ

25 липня після перерви пленарне засідання Всесвітнього форуму молоді відкрив представник Суданської спілки молоді (Республіка Малі) Уан Сорі. Він надав слово президентові Спілки студентів-гольярдинтів Італії Андреа Маргері.

У своїй доповіді «Молодь, взаєморозуміння, співробітництво і мирне співіснування» він підкреслив, що народам ясно — уникнути війни в наш час можна тільки шляхом посилення боротьби за мир. В сучасній обстановці, відзначив доповідач, кожна міжнародна організація молоді повинна зміцнювати співробітництво з прогресивними силами світу. Він висловив побажання, щоб Всесвітня федерація демократичної молоді, зокрема, ініціативніше виступала по великих проблемах, які цікавлять молодь. Ми вважаємо, заявив доповідач, що це допоможе прийти до створення єдиної всесвітньої студентської організації. Вона може багато чого зробити для того, щоб наука і культура служили всім народам. Доповідач з жалем відмітив, що технічний і науковий прогрес, досягнутий у передових країнах, поки що мало впливає на підвищення рівня життя слаборозвинутих районів Африки, Азії і Латинської Америки.

Радянський Союз та інші соціалістичні країни, підкреслив доповідач, зважають на особливості розвитку слаборозвинутих країн, допомагають їм у підготовці наукових і технічних кадрів. Водночас капіталістичні держави діють в іншому напрямі. Вони не зважають на специфічні вимоги кожного народу, а готують технічні кадри відповідно до своєї економічної системи і колоніальних інтересів.

Великі молодіжні організації повинні вести сили молоді по шляху зміцнення миру і співробітництва між народами. Але самого лише побажання миру недостатньо, заявляє Андреа Маргері.

Ділову тишу раптом порушує звук фанфар.

«Слухайте всі!» — заповнює зал. І в ту ж хвилину назустріч радісним усмішкам делегатів вбігають діти з пишними букетами квітів. Діти вмиг заповнюють всі проходи, а найбільш «відважні» піднімаються на сцену.

— Молодець планети
нашей, здравствуй!

Ты в Москву на форум
собралась.

Мир светлей от света
ваших глаз.

Старт форуму сегодня
дан,

С думою о мире
и о счастье

Добро пожаловать,
посланцы
Разных стран!

Вітає гостей дружний хор. Малюк в костюмі радянського космонавта і юний кубинець, індієць і негр, міцно взявшись за руки, виконують танець дружби...

А потім у залі лунають звуки Гімну демократичної молоді світу. В такт знайомій мелодії учасники форуму

разом з дітьми підкидають вгору кулі — червоні, зелені, голубі і дружно скандують слова: «Мир, дружба!».

Головуючий — представник національного комітету форуму Венесуели Гектор Суїнага Перес оголосив, що розмову про співробітництво і взаєморозуміння продовжить керівник індонезійської делегації, президент національного фронту Індонезії С. М. Тахер.

Доповідач багато уваги приділив проблемі розвитку країн, які недавно стали незалежними. Він підкреслив, що колоніалізм, імперіалізм привели народи до зубожіння. Говорячи про економічну допомогу слаборозвинутих країн, промовець під оплески присутніх підкреслив, що така допомога не повинна супроводитись політичними вимогами, які б ставили країну, що одержує цю допомогу, в невигідне становище.

Переходячи до питань співіснування, промовець спрavedливо заявив, що ідея співіснування без боротьби за цю ідею буде тільки пустим словом. Державні дії всіх країн, які досі не прийняли принципу мирного співіснування, повинні його прийняти і додержувати його в своїй політиці.

Представник молоді Індонезії говорив про необхідність зміцнення міжнародного фронту молоді країн Азії і Африки в боротьбі за національну незалежність на принципах панча шіла, в боротьбі за мир, за краще майбутнє.

Говорячи про значення Всесвітнього форуму молоді, він назвав його зовсім особливою подією, бо проблеми, які обговорюються на ньому, дадуть змогу внести значний вклад у поліпшення взаєморозуміння.

— Ми підтримуємо, — сказав С. М. Тахер, — пропозиції по загальному роззброєнню, внесені на Гене-

МОСКВА, 26. (ТАРС). Другий день учасники Всесвітнього форуму молоді обговорюють тему, заради якої зібрались, — «Молодь середини ХХ століття та її проблеми».

Сьогодні на пленарному засіданні з доповідями «Молодь, боротьба проти колоніалізму та імперіалізму, за національну незалежність і проблеми миру» виступили: віце-президент Загальної спілки студентів-мусульман Алжру Джамаль Хоу, керівник делегації молоді революційної Куби капітан повстанської армії Хорхе Рікет Вальдес, секретар соціалістичної молоді гвардії Бельгії Жільбер Клажю.

«Молодь і роззброєння» — така була тема доповіді першого секретаря ЦК Спілки соціалістичної молоді Польщі Маріана Ренке, представника молодіжного руху за ядерне роззброєння у Великобританії Майкла Голдмена.

Увечері в Будинку літераторів відбулось урочисте відкриття міжнародного молодіжного клубу «Форум».

МОСКВА, 26 липня. (ТАРС). В ці дні до Будинку спілок, де відбувається пленарне засідання Всесвітнього форуму молоді, привертена увага найширшої світової громадськості. Інакше і не могло бути: питання, обговорювані представниками молодіжних організацій різних країн, це питання першорядної ваги, які однаково гаряче цікавлять все людство. І не випадково до посланців усіх континентів з побажанням успіхів у роботі звернулись глава Радянського уряду, державні і громадські діячі багатьох країн.

«Могутньою, динамічною, бойовою силою» назвав молодь М. С. Хрущов у своєму теплому привітанні форумові. І сьогодні, коли учасники його перейшли до обговорення такого злободенного питання, як боротьба проти колоніалізму та імперіалізму, за національну незалежність і проблеми миру — глибока правда цієї оцінки постала перед усіма незвичайно зримо. Хто б не говорив — алжирець чи китаєць, англієць чи поляк, бельгійець чи француз, — червоною ниткою проходила в їх промовах думка про те, що молодь величезна сила, на яку не можуть більше не зважати колонізатори і вороги миру.

Ми погоджуємося з думкою, висловленою представником Загальної спілки студентів-мусульман Алжру Джамалем Хоу, який дуже правильно сказав, що «значення молоді впливає не тільки з природи, але з її активного ставлення до сучасних світових проблем, з реальної суспільної ролі, яку вона відіграє в різних країнах». А як палко і переконливо звучали його слова, під якими б поставили свої підписи мільйони людей: «Народи не можуть задовольнитися миром, який

КУБІНСЬКІ ГОСТІ НА КУБАНИ

В КРАСНОДАРСЬКИЙ край приїхали 300 молодих кубинців. Вони будуть вчитися в училищах механізації сільського господарства.

Привітно зустріли гостей працівники Тихорецького училища. Тут в розпорядження учнів надані кабінети і лабораторії, різні сільськогосподарські машини і знаряддя, навчальне господарство. Практичні заняття будуть проводитися в багатогалузевому Тихорецькому радгоспі.

За рік навчання юнаки здобудуть спеціальності механізаторів-тваринників і механізаторів-рілників широкого профілю.

На знімку: викладач Г. Ф. ЗАВГОРОДНІЙ (справа) пояснює гостям будову навісної квадратної-гніздової сівалки.

Фото Е. ШУЛЕПОВА.
Фотохроніка ТАРС.

ральный Асамблеї Організації Об'єднаних Націй.

Молодь і молодіжні організації є великою силою, яка повинна внести значний вклад у боротьбу за відвернення війни, проти колоніалізму та імперіалізму.

Представники делегації Куби, Німецької Демократичної Республіки, Югославії, Індії, Монгольської Народної Республіки, Індонезії оголосили привітання на адресу Всесвітнього форуму молоді, одержані від президента Республіки Куби Освальдо Дортікоса, голови Державної ради НДР Вальтера Ульбріхта, президента Федеративної Народної Республіки Югославії Йосипа Броз Тіто, визначної індійської громадської діячки лауреата Міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами» Рамешварі Неру, голови Ради Міністрів МНР Ю. Цеденбала, віце-голови Вищої дорадчої ради Індонезії Руслана Абдулгані. Визначні державні і громадські діячі шлють учасникам форуму сердечний привіт, бажають успіхів в їх роботі на благо миру і дружби між народами.

Після засідання посланці молодого покоління десяти країн зробили на автобусах екскурсію по Москві. Увечері Державний російський народний хор імені П'ятницького виступив перед ними з великою програмою, присвяченою Всесвітньому форумові молоді.

А. ІВАНОВСЬКА,
Б. ЛУК'ЯНОВ,
З. ХРОМОВА,
(кореспонденти ТАРС).

являв би собою лише ілюзію. Справді, чи можна говорити про мир на землі, якщо поряд з частиною вільного людства мільйони людей позбавлені своїх прав, живуть у рабстві і гнобленні?»

Промова алжирського представника була прийнята ненавистю до колонізаторів, заклинком до об'єднання молоді в ім'я прогресу людства і не раз переривалась оплесками.

Більш як шість років на землі Алжру ллється кров патріотів, які відстоюють у найжорстокішій боротьбі свободу і незалежність своєї країни. І коли на трибуні з'явився Джамаль Хоу, зал в єдиному пориві встав, тим самим виявивши свою повагу до юнаків і дівчат Алжру, що бореться.

Промовець говорить про найхарактернішу рису сучасної епохи — про крах колоніальних імперій, про визволення мільярдів людей від колоніального ярма. Останні 15 років показали цілковиту неспроможність колоніалізму. Близько півтора мільярда людей, тобто половина населення землі, розірвала його кайдани, Майже 40 країн Азії, Африки і Латинської Америки дістали політичну незалежність. Наближаються дні, коли всі народи району, який називають третім світом, будуть господарями своєї землі. Крах колоніальної системи — найзначніше історичне явище нашої епохи.

В боротьбі за мир і мирне співіснування доповідач знову відзначає роль, яка належить молоді, тому що їй властиве активне ставлення до сучасних світових проблем. Боротьба студентів і молоді Азії, Африки та Латинської Америки є свідомою і вона має привести до здійснення ідеалів свободи та рівноправності людей. Події в Південній Кореї, Японії, Туреччині, ряду країн Латинської Америки показали, що боротьба студентів може бути значним фактором і впливати на хід подій в їх країнах.

Активна участь молоді і студентів разом з народом у боротьбі за національну незалежність та економічне визволення показує, відзначає Джамаль Хоу, що вони повністю усвідомлюють обстановку, в якій опинилися їх країни в результаті тривалого панування колонізаторів та імперіалістів. Боротьба за мир являє собою ту широку платформу, на якій можуть збиратися численні організації молоді і студентів світу.

Особливо тепло був зустрінутий представник героїчної молоді Куби капітан повстанської армії Хорхе Рікет Вальдес. Молодь цієї країни по праву пишається своїми революційними завоюваннями. Нею пишуться всі юнаки і дівчата земної кулі. Цим і тільки цим можна пояснити вшанування, яке влаштували сьогодні учасники форуму посланцям республіки Куба, які відзначили вчора своє революційне свято — «26 липня».

Ми, молоді кубинці, сповнені величезної радості і хвилювання, виступаючи в цей день — 26 липня — перед представниками молодого покоління всіх кутків світу, — сказав Хорхе Рікет Вальдес. — Минуло вісім років з того моменту, коли сотня молодих кубинців, посланців Фіделем Кастро, кинулась в атаку на казарми Монкадо — другий укріплений бастион проімперіалістичної тиранії, яка гнобила нашу батьківщину. Більш як 80 юнаків поплавили життям, здійснюючи цей подвиг. Кати захопили їх і жорстоко розправились.

З напруженою увагою слухають присутні яскраву, схвильовану розповідь кубинського делегата про перемогу народу над тиранією. Перед ними вимальовується

(Закінчення на 3-й стор.)

Працювали, але недосить

КАЧАНИСТА ЗРІЄ

ДОЛИНСЬКИЙ та Новгородківський райони — сусіди. Вони змагаються між собою. Минуло літнє відтоді, коли між ними був укладений договір. Не так давно наша рейдова бригада перевірила, як же здійснюються взяті зобов'язання та виконуються умови змагання.

Вирощення високого врожаю на комсомольських гектарах — одна з провідних умов змагання. Легше буде вибороти славу переможця тому, на чий ланці рясніше вродить качаниста. Зараз вже можна безпомилково визначити, у кого зріє краший врожай. У новгородківських комсомольців видні на нього краші, ніж у сусідів.

На полях колгоспу імені Шевченка привертає увагу 10-гектарна ділянка особливо дорідної королеви — високої, густолистої. Її вирощують комсомольці первинної організації райвиконкому. Їх зобов'язання — по 80 центнерів зерна з гектара. Найкраще виглядає комсомольська ділянка і на кукурудзяних плантаціях сусіднього колгоспу імені Леніна, де вирощує буйнолісту ланка Миколи Карпенка. На високоврожайній ділянці у 30 гектарів комсомольці зобов'язались одержати по 70 центнерів зерна.

Всього комсомольська організація району в цьому році вирощує на зерно 4.320 гектарів кукурудзи. Звичайно, не в усіх колгоспах такі чудові ділянки качанистої, хоч загалом кукурудза хороша. 50 центнерів з гектара можуть одержати у кожній артілі. Комсомолія непогано попрацювала в цій галузі: кожна з 19 комсомольсько-молодіжних ланок старається вчасно, без порушень агротехніки, провести польові роботи. У райкомі комсомолу зібрано контрольні листи кожної з ланок, де регулярно відмічається, що й коли робиться на ділянці. А ось у долиниці справа ця поставлена куди гірше, хоч зобов'язання вони взяли такі ж. Вважається, що в районі працюють 16 комсомольсько-молодіжних ланок. Ми кажемо «вважається» тому, що окремі з цих ланок існують формально, створені просто-напросто для звітності. Якщо в колгоспі «Зоря комунізму» кожен може назвати комсомольських ланкових — кукурудзозовідів Івана Доменковича, Миколу Прищепчука, Володимира Кривченка, якщо тут комсомольці і їх секретар Марія Голак усвідомили значимість своїх зобов'язань і розробили план їх виконання, який успішно здійснюється, то в колгоспі імені Сталіна Катеринівської сільради — цілком протилежна картина. Ні секретар комсомольської організації Георгій Шелест, ні його заступник Людмила Журавель не можуть навіть пригадати, скільки ж гектарів кукурудзи зобов'язалась виростити їх організація. І лише порівнявши в паперах, відшукавши серед них комсомольські зобов'язання, до яких ніхто й не заглядав з того часу, відколи їх прийнято, Георгій знаходить потрібну цифру — 160 гектарів. А що робиться на тих гектарах, названих комсомольськими, члени комітету та секретар не відають. В райкомі комсомолу зазначено, що в цій артілі кукурудзу вирощує комсомольсько-молодіжна ланка Валентини Скрекотень. Але ж хіба комсомольці створили її? Просто у цій ланці чимало молоді, через те її так і нарекли. Не самовизначились і комсомольці-механізатори у боротьбі за врожай качанистої. Їх чимало в артілі — Анатолій Ткаченко, Леонід Рясний, Григорій Чабан, Григорій Журавель. Але жоден з них не очолив комсомольський агрегат. Не довіряють ще в колгоспі молодим, а комітет комсомолу не бореться за це довір'я.

Варто було б долиниці запозичити хороший досвід сусідів — перевірку по контрольних листах, а також практикувати вирощення кукурудзи райцентровськими організаціями. Зернами досвіду, порадами майстрів, агротехнічною наукою — всім цим повинні скористатись молоді кукурудзозоводи.

ОДИН В ПОЛІ — НЕ ВОІН

У виробництві м'яса обидва райони не справилися з виконанням свого піврічного зобов'язання і йдуть майже на одному рівні. Якби всі первинні комсомольські організації Долинського району попрацювали так, як у колгоспах «Дружба», імені Шевченка, «Ленінський шлях» — район, безумовно, вийшов би в число передових областей.

У райкомі комсомолу, крім братів Миколи та Івана Дригів з колгоспу «Прогрес», не можуть похвалитися іншими послідовниками Ярослава Чижка. А можливості такі є. Чому б, скажімо, не виплекати їх у колгоспах «Дружба», «Зоря комунізму»? Адже тут є хороші люди — Ганна Донець, Люба Бруснік. Ганна Донець, на-

приклад, вже зняла з відгодівлі 213 голів свиней вагою по 85—90 кілограмів кожна, а зараз відгодує ще 215 голів. До кінця року комсомолка відгодує ще стільки ж свиней, а зобов'язання в неї — 400 голів. Якби секретар первинної організації Олександр Васік та працівники райкому зацікавилися б та створили тваринникам відповідні умови для роботи, у «Дружбі» засяяв би новий маяк. Це ж саме стосується і інших первинних організацій.

Новгородківці теж козирають тільки одним послідовником Я. Чижка — Володимиром Коваленком з колгоспу імені Сталіна. А хіба в районі немає здібних тваринників, гідних позмагатися з Я. Чижем та Л. Лукашевським? Безперечно, є. Наприклад, Раїса Гудименко з колгоспу імені Калініна.

Один—два маяки погоди в районі, безперечно, не зроблять, не поліпшать справ з виробництвом м'яса. Єдино правильний вихід з становища — курс на масовість.

БЕЗ УПУЩЕНЬ НЕ ОБИШЛОСЬ

ПОВЧАЛЬНОЮ як для долиниці, так і для новгородківців, є організація праці на молочно-товарних фермах колгоспів «Дружба» Долинського району та імені Леніна Новгородківського. У новгородківців це ферма, яка завоювала звання комуністичної. Тут дійсно молоді тваринники працюють з вогником. У приміщеннях всі трудомісткі процеси механізовані. Механічне доїння застосовано і в літньому таборі. Це дало можливість кожній доярці доглядати укрупнені групи корів, досягати хороших надойв. За методом М. Х. Савченка працюють Тетяна Марущак, Поліна Валаєва, Катерина Дубова та інші. За півріччя по фермі надано по 1.250 літрів молока при річному зобов'язанні 2.300, а зараз добовий вихід продукції на фуражну корову становить 11 літрів.

Але й тут не позбавилися недоліків. Крім дошки показників надою молока, жодного лозунга, газети, стінпівки у літньому таборі не побачили. Немає навіть приміщення, де б доярки могли відпочити чи сховатися від негоди. В справі організації культурно-масової роботи новгородківцям треба повчитися у колгоспі «Дружба» Долинського району.

Нічого доводити значення вирощення племінного молодняка для поповнення ферми. Кому, як не комсомольцям бути заспівувачами у цій справі? Долинчани ж тут

Подружили дівчата з технікою

Ще три роки тому колгосп «Рассвет» Бобринецького району закупив доїльні апарати. Попробували доярки користуватися ними, та щось не ладилось. Чи то не могли освоїти нову техніку, чи просто не було бажання, але повернулися знову до старого способу доїння.

А нещодавно молоді доярки порадилися з секретарем парторганізації В. Я. Макашичем і поїхали по науку в село Войнівку (колгосп імені Леніна Олександрійського району). Разом з ними поїхав і колгоспний механік П. Р. Яровець. Пильно приглядались до роботи воїнських доярок дівчата з «Рассвета», переймали їх досвід: адже воїниці давно дружать з технікою — по 35 корів кожна доярка обслуговує. Загорілись бажанням гості — швидше додому, і взяли за апарати!

Тепер на фермі в колгоспі «Рассвет» організовано комсомольську бригаду доярок. Очолує її член райкому комсомолу Віра Клименко. Після десятирічки дівчина прийшла в колгосп — і ось уже три роки працює дояркою.

Зараз у кожній групі по 30 корів. — Корівник розрахований на 120 голів, — розповідає механік П. Р. Яровець. — Зараз ми робимо придбоду до нього, щоб дівчата змогли укрупнити свої групи. Подача кормів теж буде механізована.

На знімках (вгорі): старша доярка Віра КЛИМЕНКО за роботою; (внизу — зліва направо) Марія ШАМАНСЬКА, Віра КЛИМЕНКО, Антоніна ТАРАН, Марія ХАРЧЕВНА. Фото і текст В. ШТЕЙНБЕРГА.

ХОРОШІ ВІСТІ

ОДЕРЖАТИ по 2300 літрів молока від кожної корови — таке річне зобов'язання в Олені Дубограй, доярки колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС. Воно буде значно перевиконане. Піврічний надій на кожну корову її групи вже становили 1300 літрів.

На передову доярку рівняються й інші тваринники. Виконала половину свого зобов'язання також Олена Слюсаренко.

С. ЛАНОВСЬКИЙ.
с. Мала Вільшанка
Вільшанського району.

ПО 10 літрів молока щодня надоє від корови доярка колгоспу імені Тельмана Віра Дабіжа. Дівчина перевиконала своє піврічне зобов'язання — одержала від кожної корови по 1.400 літрів молока.

Майже таких показників досягла і Ганна Майданник.

В. ОЛІЯНИК.
с. Красногірка
Голованівського району.

ПОГАНІ ШЕФИ У ПУХНАСТИХ

За півроку новгородківська комсомольська організація виростила лише 5 тисяч кроликів. Як повідомила секретар райкому Ю. Тютюнникова, вирощується ще 12 тисяч. І більше — ніяких резервів. Отже, своє зобов'язання — виростити 35 тисяч кролів тут заздалегідь прирекли на провал. Але діло можна поправити, якщо обмежуватись розведенням кролів вдома, а створювати більше колгоспних кролеферм.

Таких комсомольських кролеферм немає і в Долинському районі. І тільки тому, що цим тут не займаються. В первинній комсомольській організації колгоспу імені Сталіна взяли зобов'язання виростити 1.800 кролів. Але жодного разу комсомольці не завітали на кролеферму, де трудиться старий колгоспник А. Глинський. Якби вони побували тут, то побачили б і напівзруйноване приміщення, і те, що не вистачає тут кліток, нікому потурбуватися про запас кормів. В таких умовах ферма не може стати товарною. Скільки кроликів вирощується вдома і чи вистачить цього для виконання зобов'язань, в первинних організаціях не підраховують. Та і в районі не знають. 2.236 кролів, зданих на півріччя, — це дуже і дуже мало для того, щоб хоч наблизитись до 49 тисяч, передбачених зобов'язанням.

ХТО Ж ПІДЕ НА ПТАХОФЕРМИ?

ПОГАНО в обох районах і з вирощенням пташиці. В ряді первинних організацій Долинського району взагалі не займаються цим питанням, подекуди навіть і зобов'язань не брали. Лише 2.300 голів вирощено в Новгородківському районі. Здебільшого — це справа рук шкільних організацій. На колгоспні ж птахоферми молодь не йде.

— Немає у нас молоді на птахофермі і направити туди нікого, — скаржиться секретар комсомольської організації колгоспу імені Кірова Євгенія Гамза.

Але хіба ж немає молоді у Покровському? Є тут чимало юнаків і дівчат, а тепер заїли їх поповнивці ще випускниками школи.

Питанням послідики молоді на ферми незадовільно займається Долинський райком комсомолу. За півріччя направлено по району 177 чоловік при зобов'язанні — 370. Жоден юнак або дівчина за цей час не прийшли на ферми колгоспів імені Щорса, імені Леніна, «Прогрес».

Практикою доведено, що там, де трудяться невтомні комсомольці, справи ідуть краще. Молодих, роботящих чекають колгоспні ферми і лани. Подбати, щоб зростала армія молодих трударів, — обов'язок райкомів комсомолу. Адже виконання зобов'язань залежить, насамперед, від цього. Вони будуть здійснені з успіхом, якщо молодь трудитиметься під девізом: «Рік завершимо у жовтні, до дня відкриття ХХІІ з'їзду КПРС».

Рейдова бригада: А. ВАСІК — секретар комсомольської організації колгоспу «Дружба» Долинського району, К. РУБЕЛЬ — доярка колгоспу імені Калініна Новгородківського району, О. ОСТАПЕНКО, В. БАФАЛОВСЬКИЙ — інструктори обкому комсомолу, О. ШКАБОЙ, Т. БОДНАР — спецкори «Молодого комунара».

ТАМАРА БУДЕ ВЕТЛІКАРЕМ

ПІЗНО вночі у вікно кімнати дрібно постукали. — Хто там? — схопилася з ліжка Тамара.

— Це я. Вставай, дочко, — почувся з темряви.

Пізнавши по голосу завідувачку фермою Катерину Петрівну, дівчина сполошилася:

— Трапилося щось?

— «Красотка» ніяк не розтелється.

— Біжу...

За хвилину Тамара вже тоспішала до ферми. Хвилювалася: хоч би встигнути. Адже «Красотка» — найкраща корова на фермі: по 20 — 25 літрів молока давала щодня.

Та все обійшлося добре.

Допомога була подана своєчасно, і на світанку дівчина поверталася додому вже спокійною. Відпочила трохи — і знову в дорогу: на шосту ферму, що за сім кілометрів від села, треба навідатись.

Нелегкі трудові будні ветеринарного фельдшера. За два роки, які минули після закінчення Новоукраїнського технікуму, Тамарі всього довелося знанати.

Адже в колгоспі — шість ферм, на яких по кілька сот корів, телят, свиней, овець, птиці. За всіма ж треба доглянути. І хоч не легко часом бувало, та дівчину це не зупиняло. Відразу стала відчутною її робота: відхід молодняка на фермах різко знизився, поліпилися умови утримання худоби. Піклується молодий спеціаліст і про тваринників. За все це і шанують дівчину в Новгородці. Члени артілі імені Леніна виявили Тамарі високе довір'я — обрали її депутатом сільської Ради. А комсомольці першої бригади називали дівчину своїм ватажком.

З честю виконує Тамара Михайлик свої обов'язки. І правління колгоспу вирішило послати її на навчання до сільськогосподарського інституту.

П. БІЛЯКОВ.
Колгосп імені Леніна
Новгородківського району.

Хороший подарунок ХХІІ з'їздові партії готує Зіна Блажко — доярка колгоспу імені Щорса. Понад 1.600 кілограмів молока від кожної корови — ось її показники.

У Зіни є послідовники. Рая Степа, Ганна Шведюк та інші дівчата теж мають високі надії.

В. ЛЬОЗНИЙ.
Колгосп імені Щорса
Устинівського району.

«МОЛОДИЯ КОМУНАР»
28 липня 1961 р., 2 стор.

ГОЛОС ЮНОСТІ КЛИЧЕ ДО ПРОГРЕСУ І ЄДНАННЯ

(Закінчення).

підступне обличчя американських імперіалістів, які протягом багатьох років експлуатували народ Куби.

Проголошення соціалістичного характеру нашої революції, заявив Хорхе Ріскет Вальдес, викликало жах урядових кіл Вашингтона, які намагаються виправдати свої агресивні дії проти Куби тим, що Сполучені Штати не можуть допустити існування соціалістичної республіки за 90 миль від своїх берегів. Ну, що ж, іронічно зауважує промовець, якщо урядові Вашингтона не подобається соціалістичний лад за 90 миль від берегів Сполучених Штатів, то з не меншою підставою кубинський народ незадоволений, що за 90 миль від його берегів існує імперіалістичний лад. У відповідь на ці слова під склепінням Колонного залу лунає грім оплесків.

Народи не бажать жити під страхом світової війни, рішуче говорить молодий кубинський капітан. Молодь усіх широт земної кулі хоче творити, здійснювати нові відкриття і винаходи, оволодіти силами природи на нашій планеті і полинути в світ зрінок, відкритий Юрієм Гагаріном. Сьогоднішня молодь не бажать приносити себе в жертву палам нової світової бойні. Молодь не буде сидіти склавши руки і чекати, коли злочинні сили призначать день нового гігантського жертвоприношення.

Юнаки і дівчата всього світу! Знайте, що ніяка загроза і ніяка агресія не зможуть поставити нас на коліна і примусити звернути з обраного нами шляху. З вигуком «Батьківщина або смерть!» під керівництвом нашого любимого вождя Фіделя Кастро ми вистіймо перед лицем будь-якої агресії. Ми переможемо!

Ці слова заучать як клятву.

Учасники форуму, стоячи, знову вітають посланця революційної Куби. Члени президії міцно тиснуть йому руку.

Взагалі сьогодні кубинці — герої дня. Перерва. Фойє залу засідань. Посланців героїчного острова тісним кільцем оточує молодь. Їх поздоровляють з національним святом, підносять подарунки. Їх вітають словами «Віва, Куба!» африканці і студенти Японії, цейлонці і молоді антифашисти Італії.

Серхіо Карседо — хлопчина в сорочці захисного кольору не встигає відповідати на запитання, які спливають з усіх боків. Разом з ним на них відповідає і його друг Клаудіо Рамос, солдат кубинської революційної армії, один з керівників Асоціації молодих повстанців Куби.

Клаудіо — наймолодший у делегації, але за його плечима вже кілька років боротьби з контрреволюціонерами.

— Ми дуже раді, — каже він, — що велике свято кубинського народу вшановують наші друзі з різних країн, раді, що радянська молодь поздоровляє нас у цей день. В ці години всі співвітчизники зібрались в Гавані на демонстрацію. Там серед найпочесніших гостей і радянська молода людина, герой космосу Юрій Гагарін. Я впевнений, що йому буде сказано найпалкіші слова любові і поваги, виявлено ті почуття, яких кубинці сповнені до радянських людей.

Повертаючись в зал, там виступає секретар молодіжної соціалістичної організації Бельгії «Молода гвардія» Жільбер Клажо. Він закликав юнаків і дівчат до єдності. Молодь усього світу, де б вона не жила — в колоніальних чи напівколоніальних країнах, капіталістичних країнах чи в країнах, де капіталізм уже ліквідовано, заявив він, повинна висловити своє негативне ставлення до колоніалізму.

Один доповідач змінив другого. І хоч це люди, які представляють різні організації, виражають часом протилежні погляди на окремі питання сучасності, проте всіх їх об'єднує мета — відстояти справу миру, забезпечити дружнє співробітництво країн і народів. І перший секретар ЦК Спілки соціалістичної молоді Польщі Маріан Ренке і представник руху за ядерне роззброєння Великобританії Майкл Голдмен говорили у своїх до-

повідях «Молодь і роззброєння», що юнаки і дівчата Землі, організації, до яких вони входять, повинні і можуть зробити багато для відвернення війни, для того, щоб сили науки служили прогресові, щоб життя на землі стало для всіх народів щасливим і забезпеченим.

Висловлюючи думки і сподівання польської молоді, Маріан Ренке підкреслює, що пропозиція про загальне роззброєння, внесена Радянським Союзом, відповідає прагненням усіх народів. Свідчення цього — її популярність. І тепер головним завданням є перехід від дискусії до реалізації пропозиції про роззброєння. Він детально говорив про той вклад, який вносять молоді поляки в справу зміцнення дружби між юнаками і дівчатами світу.

З особливою тривогою говорять Маріан Ренке про те, що у Федеративній Республіці Німеччини підводять голову реваншисти. — Дедалі частіше, — заявив він, — ми чуємо про нове озброєння Бундесверу, про вимоги оснащення його атомною і ракетною зброєю. Це тим небезпечніше, що одночасно в ФРН офіційно висуваються територіальні вимоги. Все це являє собою серйозну загрозу для миру та безпеки не тільки в Європі, але й на всій земній кулі. Не можна нікому з нас — живемо ми в Польщі, у Франції чи в іншій країні — не усвідомлювати цієї загрози.

Далі доповідач підкреслює, що вимога сьогоднішнього дня — це мирне врегулювання німецької проблеми, укладення мирного договору з Німеччиною.

Підкреслюючи значення і цінність цього форуму, доповідач сказав, що сьогодні не можна не оцінити того впливу, який форум матиме на діяльність молоді та її організації. Одним з найцінніших його аспектів є те, що ми виходимо за рамки констатації подій і намагаємось аналізувати причини, прагнемо добитися координації зусиль молоді, всіх тих людей і установ, які стурбовані проблемами молоді, її мирним життям у майбутньому, незалежним від усіх інших існуючих між нами відмінностей.

Учасники форуму з великою увагою вислухали виступ представника молодіжного руху за ядерне роззброєння у Великобританії Майкла Голдмена.

У Великобританії не все досконале, сказав він. У нас, як і в цілому ряді інших країн, велика нестача жител. Нам треба більше шкіл, технічних училищ і вузів, нам потрібні молодіжні клуби. Водночас уряд витрачає щороку 1.600 мільйонів фунтів стерлінгів на озброєння. В Африці, Азії, Південній Америці є мільйони молодих

людей, стає голоду для яких є невід'ємним супутником їх життя.

Наш світ, хоч він і прекрасний; не дуже добре влаштований. Чи хоче молоде покоління цих озброєнь? Ні! Чи потрібна молодому поколінню зброя? Ні!

Майкл Голдмен говорить, що у Великобританії молоді йшла в перших рядах демонстрації проти атомної і термоядерної бомби, які проводив Рух за ядерне роззброєння. Характерною рисою було те, що з ста тисяч учасників останнього походу близько 60 процентів демонстрантів були молодші 25 років. Більшість з них вперше брала участь у політичному русі. Вони вийшли на шляхи Англії тому, що хочуть жити.

У той час, як ми тут засідаємо, заявив промовець, літаки з атомними бомбами на борту перебувають в повітрі і чекають тільки наказу, щоб доставити цей вантаж до заздалегідь вказаних цілей. Міжконтинентальні балістичні ракети стоять на стартових установках і чекають тільки натиснення кнопки на спусковому пристрої. Кожна з таких ракет може знищити велике місто. Ми, молоді люди, повинні примусити наших державних керівників поводитись розсудливо.

Майкл Голдмен каже, що найважливішим завданням борців за мир є форсування мирного врегулювання берлінської проблеми. Країни НАТО повинні визнати існування Німецької Демократичної Республіки і погодитися з перегоренням Західного Берліна у вільне місто. Слід також добитися повної заборони випробувань ядерної зброї. Те, що сталося в Хіросімі, не повинно повторитися. Треба примусити уряди проводити розумну політику.

Ми вже писали, що все нові й нові привітання надходять від державних і громадських діячів. Сьогодні учасники форуму аплодували привітанням від конференції народів Азії, від голови Революційного робітничо-селянського уряду Угорської Народної Республіки Ференца Мюшніха, від міністра закордонних справ Індонезії д-ра Субандріо.

Форум продовжує роботу в обстановці величезної до цього уваги з боку радянської молоді. Про це свідчать численні телеграми, які надходять на адресу форуму з усіх кінців країни.

**Н. ЖЕЛЕЗНОВ,
Б. ЛУК'ЯНОВ,
А. МЕДВЕДЕВ,
кор. ТАРС.**

У НАС НЕМАЛО ПОВЧАЛЬНОГО

ЧАСТИНА трудящих ще і в наш час не позбавилась релігійних пережитків. Зрідка під вплив дурисвітів-пресвітерів потрапляють і молоді люди. Щоб запобігти цьому, партійні організації Хмельського району при активній допомозі комсомольців, культурно-освітніх працівників останнім часом значно посилили науково-атеїстичну пропаганду серед усіх верств населення, особливо серед юнаків і дівчат, домогосподарок.

Почали з того, що з найбільш досвідчених і підготовлених в питаннях науково-атеїзму вчителів, лікарів, спеціалістів сільського господарства в кожній сільській групі членів Товариства для поширення політичних і наукових знань та в районі створили науково-атеїстичні, а також науково-технічні секції. Вони налічують більше ста лекторів.

Проведення науково-атеїстичної пропаганди вимагає найбільш дбайливого і уважного ставлення, повсякденного контролю і допомоги. Ми організували систематичне навчання лекторів-атеїстів. З цією метою в Хмельовому, Петроустрі, Глодосах створили семінари по науковому атеїзму. На заняттях присутні прослухали лекції, обмінялись досвідом роботи, обговорили тексти лекцій, а також плани проведення науково-атеїстичних вечорів.

Велику популярність серед трудящих району завоювали вечори для віруючих і невіруючих, вечори запитань і відповідей, усієї журналі на атеїстичні теми. Програма вечорів завчасно широко рекламується, комсомольські активісти запрошують на них віруючих. На таких вечорах виступають колишні віруючі. Так, в с. Глодосах колишній дяк В. Ф. Осауленко розповів, що тривалий час вірив у бога, слухав проповіді полів, а коли сам почав служити в церкві і побачив, як підло під обдурує віруючих, зовсім перестав відвідувати церкву.

ВЕЛИКЕ враження на слухачів і особливо на віруючих справили лекції та бесіди про політ Юрія Гагаріна в космос. Триумф радянської науки завдав нищівного удару по церковникам, і це успішно використовують наші пропагандисти.

Лектори, агітатори, які читали лекції і проводили бесіди про політ в космос, виготовили наочне приладдя, що зображує будову Всесвіту, шлях польоту Гагаріна навколо земної кулі, будову космічного корабля «Восток». Фотознімки, що розповідають про повернення його на Землю, незмінно викликають великий інтерес у слухачів. Лектори протиставляють релігійним трактовкам про будову Всесвіту наукові пояснення.

Активну участь у проведенні науково-атеїстичної пропаганди беруть культурно-освітні заклади. В сільських клубах, районному Будинку культури гуртки художньої самодіяльності виступають з концертами і п'єсами на атеїстичні теми. В клубах сіл Ново-Вознесенки, Кіровоки працюють постійно діючі кімнати атеїста. Вони стали справжніми центрами науково-атеїстичної пропаганди. Секретар партійної організації кіровського колгоспу імені Леніна т. Шевченко, керівник атеїстичної секції сільської групи членів Товариства

і Чижма планують роботу в кімнаті атеїста, сліdkують за виконанням всіх намічених заходів. Регулярно читаються лекції, проводяться тематичні вечори, демонструються хімічні досліди. Такі вечори проведені на всіх хуторах і тваринницьких фермах колгоспу.

Велику роботу по пропаганді атеїстичної літератури проводять районна і сільські бібліотеки. В кожній з них є постійно діючі куточки атеїста, тут розміщені виставки політичної, атеїстичної і художньої літератури, бібліотечні плакати, які розповідають про зміст книг. Проводяться голосні читки з журналі «Войовничий атеїст», «Наука і релігія», читальні конференції, на яких виступають колишні віруючі, зокрема Г. І. Вергелес із с. Кіровоки, І. Є. Тищенко з Глодос та інші.

ПРОПАГАНДА атеїзму систематично проводиться в школах. На уроках фізики, хімії, біології, історії і літератури вчителі роз'яснюють учням помилковість і шкідливість релігійних тлумачень. В деяких середніх школах району є репродукції з картин російських художників, зокрема, «Отказ от исповеди» Рєпіна, «Неравний брак» Пукірева, «Чаепитие в Мытищах», «Монастырская трапеза» Перова та інші. Учителі шкіл для учнів та батьків

проводять бесіди, читають лекції на тему: «Мистецтво і релігія».

Бесіди на атеїстичні теми, виступи колишніх віруючих передаються в радіогазетах, друкуються в районній газеті.

У проведенні науково-атеїстичної пропаганди лектори, агітатори, працівники культурно-освітніх закладів прагнуть, щоб пропаганда атеїзму носила переконливий, наступальний характер, була високодієвною, тісно пов'язаною з сучасним політичним і трудовим життям радянського народу.

Якщо раніше у дні релігійних свят значна частина колгоспників не виходила на роботу по кілька днів, підтримуючи трудову дисципліну, то тепер ці явища не носять масового характеру.

Релігійним обрядам і святам ми протиставили проведення комсомольських весіль, тематичних вечорів та інших заходів. Культурне дозвілля, участь у гуртках художньої самодіяльності відвертають молодь від церкви.

ОДНАК було б неправильним вважати, що в атеїстичній пропаганді нами все зроблено. Ми ще не позбавились кампанійського підходу до проведення атеїстичної пропаганди, мало вчимо наших атеїстів, як проводити бесіди на атеїстичні теми, є випадки, коли читаються низькодієвні, мало переконливі лекції.

Серйозні претензії у нас до обласного відділу культури: мало одержуємо ми кінофільмів з наукового атеїзму, рідко надходять до нас картини, в яких розвінчуються реакційні, шкідливі суть сектанства. А кіно — один з найважливіших засобів у руках пропагандистів-атеїстів.

**М. ЗАВАТІЙ,
секретар Хмельського райкому партії.**

У вечері в клубі „Форум“

МОСКВА, 26. (Кор. ТАРС Л. Остаєва). Яскраві пелюстки, немов чарми, виростають на сцені навколо звичної вже всім емблеми — юнака, який говорить з людьми нашої планети. Придивись — кожна мерехтлива пелюстка — це прапор країни, що прислала в Москву своїх представників, а коли гаснуть барви, раптом народжуються яскраві промені, наче повільно сходять з-за обрій сонце.

Пурпурові гвоздики, горді гладіолуси, білосніжні аїстри в руках гостей у квітучий сад перетворили зал клубу «Форум». З цими квітами зустріли їх московські біляві дівчата і чорнової кучеряві хлопці — негри, теж студенти Москви. Такою гостинністю, такою сердечністю просякнуте тут, здається, навіть повітря, що уявляється — ось воно, майбутнє планети, не розкресленої на шматки кордонами, ось воно, майбутнє людей, яких нікому не спадє на думку ділити на білих, чорних і жовтих.

Відкрито клуб «Форум», де можна після засідань відпочити, в невимушеній обстановці поговорити з новими друзями, поспілкуватися, обмінятися враженнями. Як любовно оформили для гостей ентузіасти-художники молодіжні кафе! Тут є зал, зроблений у старому російському стилі, де можна посидіти за чашкою чаю, є зал, оформлений у готичному стилі.

Як давні друзі, юнаки і дівчата Росії і Еквадору, Польщі і Перу, Китаю і Куби разом дивитимуться тут фільми, удостоєні премій на Всесвітньому фестивалі, слухатимуть концерти видатних артистів і музикантів, дивитимуться виставки. Шахісти сядуть за квітчасті дошки. Чекає відвідувачів більярд. Для любителів поставлено настільний теніс.

...Вулиця Герцена з старовинними особняками набрала сьогодні незвичайно «молодіжного» вигляду. Сині вимпели з емблемою форуму ведуть до Центрального будинку літератора, відданого на ці дні молоді.

Від молоді радянської столиці посланців юності земної кулі вітає перший секретар Московського міського комітету комсомолу Юрій Машин.

Президент Міжнародної спілки студентів Іржі Пелікан представляє учасникам запрошених почесних радянських і зарубіжних гостей.

В гості до посланців молоді світу прийшли міністр вищої і середньої спеціальної освіти СРСР В. Єлютін, міністр культури РРФСР О. Попов, письменник Костянтин Симонов, ректор Колумбійського університету Херардо Моліна.

А потім веселі дівчата російською, англійською, іспанською, французькою мовами оголосили перший номер великого концерту.

Юні — вони скрізь юні. Як сяють їх ясні очі, коли вступають оркестри, що грають танці! А який скриптий сміх дзвенить біля атракціонів! Якщо ти дуже спритний, якщо прекрасно танцюєш, — поведеш на пам'ять про Москву який-небудь забавний сценарій, російську витрішкувати неваляшку, яскраву іграшку. Весела пошта гасить марки пам'ятним штемпелем, виготовленим до цього дня. Філателіст знайде тут рідкісні марки. В ательє звукозапису можна записати голоси друзів, наспівати пісеньку. Тут же вам вручать на пам'ять патефонну пластинку.

Повпереду — це тиждень цікавих веселих зустрічей.

„Свята вода“ і срібло

БАГАТО хто, мабуть, чув про так звану «святу воду». «Святість» її церковнослужителі намагаються довести тим, що вона довго не псується. Але справа тут зовсім не в «святості». Воду «освячують» в срібній посудині, в неї опускають срібний хрест, а зіткнення з сріблом, навіть недовгочасне, надає воді властивості довго не загнивати.

Ще в глибокій древності була відома властивість срібла вбивати мікроби. Стародавні єгиптяни, наприклад, знали, що рапа, покрита срібною пластинкою, заживає швидше. Близько 2.500 років тому персидський цар Кір користувався срібним посудом для зберігання води під час військових походів. У такому посуді вода могла зберігатися свіжою дуже довго.

Холодний Яр

СТОїТЬ чудова пора для школярів — літо, час екскурсії і захоплюючих подорожей. Кожному хотілось би подивитись на особливо привабливі, чимось знаменні, видатні в історії і красиві місця... Я вирішив просто порадити моїм юним друзям, піонерам і учням, комсомольцям і членам краєзнавчих гуртків: відвідайте знаменитий Холодний Яр — він на межі Кіровоградської і Черкаської областей. Відвідайте місця, де бував наш великий поет, революціонер - демократ Т. Г. Шевченко.

Потрапити до Холодного Яру дуже просто. І досі там, як далека історична пам'ятка, височить у лісі напівзруйнований фашистами Мотронівський монастир. Доїхавши до селища Олександрівки (станція Фундукліївка), можна йти пішки або їхати вантажним таксі в Медведівку. Встати треба біля табору механізаторів — за три кілометри від села Головкивки. Звернути потім направо і прямо йти до самого лісу, де біля монастиря тепер розкинувся чудовий сад колгоспу «Заповіт Леніна».

...Т. Г. Шевченко бував тут вперше ще хлопчиком. Ходив сюди зі своїми сестрами. Цей монастир цікавий

малого Шевченка тим, що в ньому було поховано багато козаків (учасників знаменитої Коліївщини). Маленький Тарас, який у цей час уже вмів читати, прочитував надгробні написи, слухав розповіді старих і бувалих людей. Ці враження були використані в творах, як підтвердження його сучасник О. Лазаревський.

ВИВЧАЙ СВОЙ РІДНИЙ КРАЙ!

Вдрузе відвідав Шевченко Мотронівський монастир влітку 1845 року. В цей час він подорожував по Україні, граючи над зарисовками пам'яток старовини для Київської археографічної комісії, при якій він виконував обов'язки художника. Про ці відвідини є такі дані. Шевченко змалював старовинну церкву Мотронівського монастиря акварельними фарбами. На малюнку зліва внизу є напис рукою Шевченка: «Мотрин монастир». Малюнок знаходиться в альбомі Шевченка, який зберігається в рукописному відділі інституту літератури АН УРСР.

Колішній монастир Холодного Яру має теж цікаву історію. І для тих, хто хоче вивчати рідний край, потрібно її знати. Монастир був заснований ще на початку XVI століття біля Чорного лісу на кошти княгині Мотрони, з роду князів Глинських, як укріплення проти татарських набігів.

Монастир названий іменем княгині Мотрони. Від сусідства монастиря ця частина Чорного лісу дістала назву Мотрин ліс.

У 1568 році татари напали і перемогли охоронців укріплення, а дерев'яний мо-

настир спалили. Незабаром був споруджений мурований монастир, який у першій половині XVII століття уже мав великі землеволодіння. З цим монастирем запорізькі козаки підтримували тісні зв'язки, головним чином, торговельні. Монахи проводили розвідку і всі новини передавали козакам. Дуже часто запорізькі збиралися біля монастиря, де вирішувалися питання боротьби проти польської шляхти.

Саме тут, на території Мотронівського монастиря, у 1768 році почалося величезне селянське повстання, відоме в історії як Коліївщина і оспіване у творах Т. Г. Шевченка: «Гайдамаки», «Холодний Яр» та інші. Крім залишеного ще приміщення церкви колишнього Мотронівського монастиря, зберігся земляний вал. Він був кріпостою для оборони від татар та поляків. До недавнього, років ще з двадцять, були тут і підземні ходи, що вели з центра монастиря за насип. Тепер все це зруйноване, засипане. Але сліди залишилися.

Холодний Яр знаменитий і в наш час. Саме в ньому з перших років Великої Вітчизняної війни був сформований партизанський загін імені К. Є. Ворошилова (командир А. Куценко). Загін народних месників входив до партизанського з'єднання Михайла Михайловича Скирди — секретаря Кіровоградського підпільного обкому партії. Пізніше тут почав діяти і другий загін партизанів — Петра Дубового.

То хіба ж не цікаво вам, юні друзі, тут побувати? Обов'язково відвідайте ці місця. Дуже вам раджу.

І. ЯРОВИЙ,
вчитель історії.
с. Голіково
Олександрівського району.

„Казав пан: кожух дам“

Ну й любить же обіцяти голова правління колгоспу імені Сталіна Добровеличківського району Іван Якович Оченаш! Ще з 1959 року обіцяє артільним спортсменам придбати футбольну форму:

— Буде... скоро буде, — запевняє він.

Та списуються гори паперу, витрачається час на розмови, а форми немає. Трирічний досвід голови обіцяльника перейняв і секретар парторганізації колгоспу т. Степанов:

— До 1 травня цього року будуть бутси, майки, й труси будуть...

Сказав і зав'язав. Та тільки ж зав'язав не сказав, а — діло. Бо з тих пір минуло вже не одне двадцятье число.

— грошей немає, — реємує Оченаш.

— Задзвонить гучніше в касі — купимо, — підтримує Івана Яковича т. Степанов. — Із самого Києва привеземо...

А гроші ж у колгоспі є. На них споруджується корівник та інші важливі для господарства будівлі. Ми дуже раді, що наш колгосп

будується. Але невже не можна якийсь там процент і на долю спорту виділити? Чекає, доки у колгоспній касі будуть зайві гроші, як це говорить т. Степанов, ми не хочемо. Адже незабаром і спортивний сезон мине.

Керівникам нашого господарства слід було б перейняти досвід у сусідніх колгоспів. Хоч вони економічно і слабкіші від нашої артілі, та спортивну форму придбали.

В. РУБЛЬОВ.
Колгосп імені Сталіна
Добровеличківського району.

МАГАДАНСЬКА ОБЛАСТЬ. На золотому прильску імені Фрунзе дорожничий метал відділяється від породи і звідси надходить в державну касу. Нерідко в масі шліхів виявляють золоті самородки. Один з них вагою 14 кілограмів 150 грамів був знайдений наприкінці червня будьозеристом Гринчюк дільниці імені Белова Р. А. Даушевим. Такий дарунок природи — рідкісний випадок в золотодобувній промисловості.

На знімку: самородок-гігант.

Фото Ю. МУРАВІНА
і Є. КАСІНА.

налізацією нафтопереробних підприємств. Так було битому антикубинську карту імперіалізму.

В цих умовах правлячі кола США розгорнули ще наполегливішу підготовку до скинення революційного уряду Куби з допомогою

венсона був не випадковим. Правлячі кола США сподіялись, що його колишня репутація тверезо мислячого діяча допоможе привабити на бік американої політики народи Латинської Америки. Але й ця карта імперіалістів виявилась битою. Уряди найбільших країн Латинської Америки рішуче висловилися за невтручання у внутрішні справи Куби.

Проте американські імперіалісти аж ніяк не відмовляються від своїх планів задурення кубинської революції. На сторінках американської буржуазної преси раз у раз з'являються повідомлення про підготовку в США нових банд антикубинських найманців. Не припиняються і спроби задурити Кубу економічно. Уряд США заборонив, наприклад, продаж Кубі харчового жиру.

Спіраючись на братерську допомогу всіх чесних людей на землі, при безкорисливій підтримці Радянського Союзу та інших соціалістичних країн революційний народ Куби, безсумнівно, виїде переможцем з нових сутічок з імперіалізом. Кубинський народ успішно здійснює корінні демократичні перетворення в своїй країні.

Р. КОРШУНОВ.

КУБА БУДУЄ

НОВЕ ЖИТТЯ

волюційної Куби ополчилися всі сили реакції, насамперед, сили американського імперіалізму.

Спочатку вони розгорнули запеклу наклепницьку кампанію проти революційного уряду Куби.

Дальшим антикубинським актом правлячих кіл США була спроба задурити Кубу економічними заходами: американський уряд відмовився купувати кубинський цукор. Це було тяжким ударом для Куби, бо тут протягом десятиліть, незважаючи на прекрасні умови для вирощування багатьох сільськогосподарських культур, вирощувалась лише цукрова тростина. На цьому наполягали американські монополії, а Куба до перемоти революції фактично була їх колонією. Весь урожай цукру вивозився в США. Відмова США купувати цукор могла позбавити кубинців основного джерела прибутків. У цій складній обстановці на допомогу кубинському народові прийшли соціалістичні країни.

СРСР дав згоду закупити у Куби весь той цукор, який відмовились купити США. «Цукрова» карта імперіалізму виявилась битою.

Тоді американські монополії позбавили Кубу поставок нафти. А коли кубинці закупили сиру нафту в Радянському Союзі, американські компанії, яким належали нафтохімічні заводи на острові, відмовились її переробляти. Революційний уряд відповів на це націо-

налізацією нафтопереробних підприємств. Так було битому антикубинську карту імперіалізму.

В цих умовах правлячі кола США розгорнули ще наполегливішу підготовку до скинення революційного уряду Куби з допомогою

венсона був не випадковим. Правлячі кола США сподіялись, що його колишня репутація тверезо мислячого діяча допоможе привабити на бік американої політики народи Латинської Америки. Але й ця карта імперіалістів виявилась битою. Уряди найбільших країн Латинської Америки рішуче висловилися за невтручання у внутрішні справи Куби.

Проте американські імперіалісти аж ніяк не відмовляються від своїх планів задурення кубинської революції. На сторінках американської буржуазної преси раз у раз з'являються повідомлення про підготовку в США нових банд антикубинських найманців. Не припиняються і спроби задурити Кубу економічно. Уряд США заборонив, наприклад, продаж Кубі харчового жиру.

Спіраючись на братерську допомогу всіх чесних людей на землі, при безкорисливій підтримці Радянського Союзу та інших соціалістичних країн революційний народ Куби, безсумнівно, виїде переможцем з нових сутічок з імперіалізом. Кубинський народ успішно здійснює корінні демократичні перетворення в своїй країні.

Р. КОРШУНОВ.

Видючим перчанським оком

Сама совість велить: бракороба — пропісочити, ледаря — присоромити, розбишаку, п'яничку — поганьбити.

Так і роблять редколегії сатиричних газет села Аджамки.

Якщо знайдете у фойє клубу артілі імені ХХ з'їзду КПРС, ви обов'язково почувете сміх, жарти, вигук:

— Оце так попалися! А як розмалювали їх!

Сміються хлопці і дівчата біля чергового номера «Колгоспного перця», в якому написано:

«Вже замучила гірка П'яничку Гребінчука».

Мова йде про шофера Гребінчука. Дуже часто сідає він за кермо у нетверезому стані. Сатирична газета висміяла п'яничу. Вона гостро розкризувала завліуючого гаражем т. Зайченка та правління артілі, які добре знають про негідну поведінку шофера-п'яничу, але зайняли нейтральну позицію.

Цікава й дотепна карикатура на тракториста Маленка. Він напився до безтями і скриспав цілісінку ніч під скиртою. Аж на зорі схопився бідолашний. Та вже було пізно приступати до роботи.

Далеко бачить перчанське око. Дуже видюче воно. Обліковець Микола Терещенко в робочий час завітав картіжну гру, а вже наступного дня потрапив до сатиричної газети.

Нехай пам'ятають порушники трудової дисципліни, що не буде в Аджамці пошадати тим, хто й надалі посміє ганьбити чесний трудолюбивий колектив.

І. НАЗАРТІЯ,
наш позаштатний
кореспондент.
Кіровоградський район.

Хроніка ШІВЛИХ Справ

В АКТОВОМУ залі Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна відбувся цікавий концерт. І глядачами, і самодіяльними артистами в той вечір були студенти-заочники. Дуже вдало виступив хор. Довго не стихали оплески і після того, як Майя Косенко виконала пісню «Ой, казала ж мені мати». Сподобався глядачам «Угорський танець» у виконанні Бориса Ляща та інші номери.

В. ДАНУЦА.

САМОЛІЯЛЬНИЙ колектив Ульяновського районного Будинку культури в десятиріччя показав оперу Лисенка «Наталка Полтавка». Оперу вже переглянуло понад 3 тисячі колгоспників, робітників, інтелігенції. Кожного разу на вистави запрошуються учасники сільської художньої самодіяльності.

М. ЗВЕНИГОРОДСЬКИЙ.

ГУРТКІВЦІ Новопрязького районного Будинку культури часто виступають з концертами перед колгоспниками. Машину для вигідів у поле дають їм в Будинку культури. Глядачі шоразу тепло вітають танцюристів Марка Ковтуна, Толю Кравченка, Любу Коваленку, Толю Гусева, баяністів Валерія Плакуна, Зіну Тимофіїву та інших учасників концертів.

Т. КОВТУН.

АМАТОРИ Аджамського Будинку культури разом з хором та балетним гуртком поставили оперу Гулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм». Глядачі тепло зустрічали виконавців ролей Одарки і Карася Н. Счислюнок і В. Козаренка, молодого подружжя Ларису та Олексія Лисовських (Оксана і Андрій). Майстерно виконав роль турка Селіх-Агн ветеран драмгуртка Федір Тимофійович Ухаль.

А. ШУСТЕР,
Кіровоградський район.

ТОРЖЕСТВА В ГАВАНІ

ГАВАНА, 25 липня. (ТАРС). Сьогодні в Гавані почалися торжества з нагоди революційного свята Куби — 26 липня. З раннього ранку на найбільшу площу Гавани рушили тисячі кубинців. Тут відбувся парад і виступи сімдесятип'яти тисяч фізкультурників.

На урядових трибунах біля підніжжя пам'ятника-монумента Хосе Марті були президент Республіки Куба Освальдо Дортікос, прем'єр-міністр Фідель Кастро, члени уряду. Разом з ними був перший космонавт Юрій Гагарін, зустрінутий кубинцями бурхливою овацією.

Т. в. о. редактора
В. КРАМАРЕНКО.

В кінотеатрах МІСТА

КІНОТЕАТР «МИР». Для дітей — «Науріс». Початок о 9 год. 30 хв. ранку. «Собор паризької богоматері». Початок перша серія — об 11 год. 30 хв. дня та 7 год. вечора, друга серія — о 1 год., 2 год. 30 хв., 4 год. дня, 5 год. 30 хв., 8 год. 30 хв., 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». Для дітей — «Великий похід». Початок о 9 год., 10 год. 40 хв. ранку, 12 год. 20 хв. дня. «Невідомі жінки». Початок о 2, 4 год. дня, 6, 8, 10 год. вечора. На літньому майданчику о 9 год. 10 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Хронікальні фільми: «Сповідь», «Від Сухумі до Батумі», «Карлові Вари», «Радянська Україна» демонструються без перерви з 10 години ранку до 9 години вечора. Художній фільм «Люблю тебе, життя». Початок о 9 години 30 хвилин вечора.

КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО. Новий художній фільм «Козаки». Початок о 9 год. 30 хв. ранку, 11 год. 15 хв., 1, 2 год. 45 хв., 4 год. 30 хв. дня, 6 год. 15 хв., 8, 9 год. 45 хв. вечора. На літньому майданчику — о 9 год. 20 хв. вечора.

НАША АДРЕСА
м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, зв. 50-14, відділення — 50-24.

Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова Облвидаву, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 00683. Зам. № 5104. Т. 26.500.